

SOCIETATEA
"PETRU MARINESCU"

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

Joi 6 Novemb. st. v.
18 Novemb. st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 85.

ANUL XVI.

1880.

Pretiu pe unu anu 10 fl.

Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$

de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Român'a 2 galbeni.

Din Albumul Macedo-Românu.

„Ungurii asigură, că Românii sînt venetici în Dacia lui Traianu, trecuți acolo de peste Dunare; Grecii pretindu, din contra, că Românii sînt straini în Dacia lui Aurelianu, veniti acolo din regiunea Carpaților. Ungurii ne împingu spre sudu, Grecii ne tramitu la nordu. Lasându-i să discute contravers'a genetica, Românul stă bine înfiptu în ambele Dacie“.

B. P. Hașdeu.

Crucea cu diamante.

— Noveleta. —

Marinescu eră unul din cei d'antăi boeri din capital'a B. Avuțiile lui erau proverbiale încât, când eră vorb'a de maritisiu și însurații, are-ori nu audiai numele lui Marinescu.

— Da, — dicea o mama cătra ficia sa, — ție ti-ar trebui averile lui Marinescu ca să te ajungi cu pretensiunile tale și nici atunci nu ai fi mulțumita.

— Nu voi tu așteptă, scump'a mamei, — dicea alt'a, — Joniția e tineru deșteptu, harnicu și vețutu pretotindenea. Adeverat, că este seracu, dar însușirile lui platescu mai multu de cât aurul și moșiile lui Marinescu, și așa mai departe.

Ce privia person'a lui Marinescu, nu gasiai în întreaga capital'a B. alt'a mai simpatica. Statur'a i eră mai multu de mijlocu, înse de o construcția robusta. Față-i bruna și nasul vulturiiu, caracteristicile rasei române, erau în completa armonia cu ochii lui negrii, petrunțetori. La prim'a convenire recunosceai în el pe barbatu inteligent, pe omul de salonu.

Când se lașise faim'a despre logodn'a lui Marinescu cu Lucia, fiic'a unui vechiu și respectabilu senatoru, care prin frumseti'a-i rara, prin niște maniere fine și atragătoare eclipsiă lôte frumosele capitalei, mulțimea feliță jun'a parechia, afirmându, că este din cele mai potrivite. Erau înse unii, cari se indoiu de viitorea fericire a noilor insurației. Luci'a e pré sburdalnică, susțineau acestia. Din educațiunea ei unu ochiu ageru pôte ghici, că dēns'a a avutu nefericirea să remăna de mica orfana și că n'a fost crescuta sub aripele unei mame înțelepte.

Pôte că acestia aveau dreptate.

* * *

Dece ani din vieti'a conjugala a lui Marinescu trecu ca gândul. În restimpul acest'a pe fruntea lui unu singuru noru de întristare nu s'a ivitu; ba Marinescu

ar fi fost în stare a susține, că dela diu'a cununiei lui n'a domnit pe pamēntu de cât o primavēra eterna.

Posiția lui Marinescu, căci el ocupă o funcțiune înalta, i-l aducea în contactu cu societatea cea mai alēsa a capitalei, iēr de alta parte starea lui materiala, permitea ca salōnele lui să fia totdeuna deschise. La el se concentrau individii cei mai de distincțiune. Nu eră o întrunire alēsa, o consultare importanta, care să nu se faca în casele lui Marinescu.

Cu astfel de ocațiuni, de sine se 'nțelege, se arangeau cine și soarele stralucite, la cari Lucia, prin afabilitatea și purtarea ei, sciă să animeze întreaga societatea, încât toti se departau încântati de calitățile ei.

De odata Lucia apare schimbata cu totul, nu mai e așa vesela, nu se arēta spirituala ca mai nainte, o melancolia i cuprinse tōta fiint'a. Capital'a, cu tōte placerile ei, nu i putea stōrce de pe buze unu singuru surisu prin care de alta-data ar fi fost în stare să-și încateneze o lume întreaga.

Caus'a acestei transformări nime nu o putea ghici.

— Iubite Marinescu, — dise ea 'ntr'o di soțului ei, — am lipsa de singuratate. M'am saturatu de sgomoiu surdu al capitalei și vreau să me retragu pentru vēra la moși'a noastră dela țera, unde me vei cercetă câte-odata, când iti vor permite afacerile și oficiul.

— Dēca credi, că schimbarea aerului iti face bine. n'am nimicu în contra, scump'a mea, — respuse Marinescu. Bine sci, că sînt gata a jertfi totul pentru tine.

Sermanul Marinescu! dēca în momentul când a pronunțiatu acestu sentimentu plinu de tandretie și de iubire cătra aceea, care pâna astadi a fost totul pentru el pe pamēntu, dēca în acestu momentu ar fi privitu în față Luciei, pe obrazii ei palidi ar fi observatu dōue puncte roșii, ca dōue stelute, cari, aparute, de odata au și disparutu. Asemene, dēca urechi'a lui ar fi pututu strabate la cōrdele inimei ei, din sbaterile acesteia, ar fi înțelesu remușcarea Luciei: „De ce nu mai sînt dēmana de amōrea lui!“ Suspinul înse ce a transpiratu din sinu-i voluptosu, de și a fost atāt de ușoru, nu a remasu volubatu de Marinescu.

— Tu suferi, iubit'a mea, — dise el.

— Pučina ametiēla, scumpul meu, care credu că n'o să țina multu.

Marinescu i prinse mân'a să o sarute.

Mân'a ei eră atāt de rece. Îl cuprinse fiori în totu trupul. Presimția o catastrofa.

(Finea va urmă.)

Petra Petrescu.

Trei-spre-dece la mēsa.

— *Dupa Lafontaine.* —

Sunt cini ore sēr'a. Sūm gata, bine rasu, bine frisatu și cu cravaț'a bine tocmita; croitur'a vestmētului e minunata și dă o adevărata valōre taliei; pantalonii se potrivescu admirabilu pe papuci și completēza unu întregu dintre cele mai satisfacētore. Pe mâni îmbracu manusi nr. 7 și $\frac{1}{2}$ în locu de nr. 8 îndatinatu până acuma; dar adi trebuie sē me presentu sub o înfașare mai avantagiōsa, pentru că am sē prândiescu pentru prima ora în famili'a fītōrei mele Cecilia, a ađonabilei mele Cecilia! pe care o iubescu până la nebunīa, și care va fi sođi'a mea peste dōue luni, 61 de zile, 1464 de ore, 87,840 de minute. Vedi, cum le sciu calculă. Ea e atât de frumōsa. Cecilia mea, cu crinii ei de auru, cu fruntea senina, cu ochii atât de negrii, nasu proporționatu, dinti de perle, talia fina și mâni de copilītia.

Adi sunt șese septemāni de când am veđut'o atâtăia-data în orașul B. A vedē pe Cecilia și a o iubi a fost cestiune de o đi: luna. Îndata mi-am propusu a me presentă parintilor ei, și acestu scopu l'am ajunsu sâmbeta, grația unui vechiu amicu a familiei mele, care a datu cele mai bune informațiuni despre moralitatea și averea mea. Eu am 8000 franci venitu la anu, sūm de 30 de ani și orfanu. Făra a fi frumosu, nu sūm uritu; am dinti albi și stomacu sânetosu; credu că dau tōte garantīele, pe cari le cere o juna dela unu barbatu și pe cari unu ginere le pōte da socrilor sei. Astfel ve puteti esplică fericirea mea. De mâne înainte eu potu merge în tōta sēr'a sē vedu pe scump'a mea și sē facu cunoscinți'a consângerilor ei mari și mici. Nu ve cuprinda mirare de atențiunea ce facu toaletei mele, nici de timpul ce-l petrecu la oglinda: așă ceva nu-i de fel datin'a mea, înse acuma n'am ce face. Molière a đisu: Unu amantu se petrece bine în societatea aceleia, pentru care i bate inim'a, voiesce a câștigă pentru sine pe tōta lumea din gūrul ei și ca sē nu aiba pe nime contrariu, se nisuieste a placē chiar și cānelui dela casa.

Prin urmare sē-mi umplu busunarele cu zaharu pentru Castoru. Acest'a e catielul favoritu al sōcrei mele, pentru care trebuie sē me dejosescu.

Teribila bestia! De câte-ori imi arēta coltii cei galbeni, totdeuna trebuie sē-i imblândescu cu zaharu; am facutu din el o adevărata cofetaria, și lacrimile, cari i curgu nencetatu din ochi se cristaliseza în globuleție de zaharu împregiurul ochilor. Astfel socra-meă, a cărei slabiciune pentru acestu animalu este estrema, are cea mai favorabila opiniune despre mine, și nu dubiteza nici pe unu momentu, că acela, care a sciutu câștigă respectul favoritului ei Castoru, sē nu fia demnu de a intră în famili'a ei, și sē-i faca pe Cecilia fericita. Oh! netrebnicule de catielu, viēti'a ta nu va fi destulu de lunga, ca sē poti consumă totu zaharul, cât vei capetă dela mine. Sunt cinci ore deja, trebuie sē plecu, me punu în trasura și mergu sē cautu unu buchetu de flori pentru Cecilia mea. Când voiu ajunge la locuinți'a ei, va fi șese și jumetate, tocmai bine. Buchetul e încântatoru: lila alba cu flori de orange.

Trasur'a se îndrepta cătra cas'a Ceciliei, inim'a-mi bate puternicu: sunt dōue zile întregi decând n'am vedut'o. Batu la pōrta, mi-se deschide, intru, desbracu pardeslul, camerier'a imi apuca buchetul și-l duce la nasu, eu o aflu indiscreta și ea observādu displacerea mea, mi-l întinde iute inderetu, roșindu în față până la urechi, apoi imi deschide usi'a salonului. Oh! ce fericire! Cecilia mea e singura cu muma sa, óspetii invitati nu sosise înca. Sarutu măn'a mamei, apoi mergu spre piano, pe care Cecilia își preumblă a lene și in-

demanatecu degetele cele dragalașe, producēdu acorduri dulci. Cochet'a! se prefăcea, că nu me vede, me lasă sē me apropiu cât de bine, pentru ca sē aiba dreptul de a afectă suprindere, de a roși în față și de a aretă frica, pe care eu îndata sē o liniscescu. Dar ce-i cu socra mea? pentru ce e așă de trista? Dōra Castor e bolnavu? dar el iēta-l culcatu pe perin'a lui. Dōra dl Miraul, socru meu, a cumperatu obligațiuni ottomane și acuma li-a scađutu prettū? Sēu ce pōte fi papirul acela, ce-i absorbē tōte cugetele? Dđeule! Dōra e o epistola anonima, în care vr'unu amicu devotatu i scrie, că eu sūm jucatoru de cărți, perdevera, lotru, asasinu! Me încercu sē-i imprasciu temerile, ea me privesce cu o față tragica și întindēdu-mi scrisōrea, imi đice:

— Are sē ni se întēple o nenorocire. Cetesce! ... cetesce! Și radică mânăle cătra ceriu cu unu aeru desperatu. Eu adāncu emoționatu și tremurādu încep u a ceti:

„Scumpa mea Eulalia!

Leneșul meu Ignatu nu vine, nu așterne la mēsa pentru el, eu voiu veni singura, a ta devotata

Anastasia“.

— E bine, și ce face asta? — întrebu cu unu aeru de mirare.

— Ce face, — strigă dn'a Miraul, cađēdu pe unu canapeu; — vom fi trei-spre-dece la mēsa! La acest'a Cecilia se scolă de pe scaunu rađemāndu-se pe piano, acest'a dă unu sunetu bizaru și nearmoniosu, și Castor începe a urlă.

— Trei-spre-dece la mēsa, — continuă dn'a M., — adi în điu'a presentărilor, acest'a pređice cea mai mare nefericire, mōrtea unuia dintre noi e sigura până la finea anului, dēca nu facemu parecchia acestui numeru fatalu.

— E bine, dōmna, pune dōue persōne la mēs'a cea mica.

— Totu un'a, noi totusi vom fi trei-spre-dece óspeti, — respunde socra mea. Dđeule inspira-mi unde se aflu pe al patru-spre-decelea în timpu așă scurtu? O nefericitule Ignatu! — și într'acēt'a își preumblă degetele prin frisur'a ce-i decoră fruntea, fără ca sē ia sēm'a la grōznic'a disordine în care o aduce; înca dōue minute totu așă, și atunci va avē o frisura tocmai ca alui Castor. Dar ce-i pasă, fatalul numeru trei-spre-dece o mortifică. Ce-i de facutu? — murmură cu desperare, — sunt șese și jumetate și la șapte trebuie sē ne punemu la mēsa.

— Nu te superă dna. dōra aveti pe cineva în vicini, pe care sē-l invitāmu fără multa ceremonīa.

— N'avemu pe nime.

— N'aveti unu amicu în apropiare, ca sē me punu iute în trasura, sē-i descriu lucrul și sē-l aducu.

— O ce bunu esti, draga, fă-mi acestu serviciu, dute la amicul nostru Burn, care e punctualu precisu: spune-i ce mi s'a întâmplat și ada-l chiar și cu fortīa. Locuiesce nr. 12 piati'a pescarilor.

— Și dēca nu-l allu acasa, ce sē facu?

— Ada pe cel d'ântāiu amicu, care întâlnesci.

Me punu în trasura și într'unu minutu sūm pe piati'a pescarilor. Me dau jos din trasura, intru și întrebu pe servitōre despre dl Burn.

— E morbosu, — imi respunde fet'a.

— Așu dorī sē intru la dl Burn, de și n'am fericirea sē me cunōsca, înse sūm tramisu din partea dnei M., care il rōga sē-i faca unu mare serviciu.

— Nu credu ca dl sē te pōta primi; adi a fost fōrte reu morbosu, medicul i-a ordonat u o scaldă de dōue ore, și numai acuma s'a rentorsu.

(Va urmă.)

S A I O N U :

Academi'a Româna.

Sedintî'a ordinara tienuta in diu'a de 17/29 octombrie 1880.

Membrii prezenti : Haşdeu B. P., Sion G., Urechia V. A., Aurelianu P. S., Bacaloglu Em., Brânza D., Felix I., Ghica I.

Subt preşedintî'a dlui Ion Ghica.

Sedintî'a se deschide la ór'a 1.

Se citeşte şi se aproba procesul verbalu al şedinţei precedente.

Dl *presiedinte*, aduce la cunoscintî'a Academiei o donaţiune, primita dela dl dentistu Constantin Munteanu, din Reşitîa, în Banatu, anume 6 monete romane, gasite acolo în apropiare la locul numitu Pietra-Alba.

Donaţiunea primindu-se cu multîmire, monetele se tramitu la colecţiunea numismatica.

Dl *V. A. Urechia* comunica, că la staţiunea Comana, în curtea bisericeii, dsa a veđutu două pietre mormântare cu inscripţiuni, una dela Şerban Cantacuzin, alta totu din secolul XVII, dar cu unu nume mai greu de descifratu, al unui personagiu care fusese pribegitu la Viena de urgî'a domnesca. Dl *Urechia* propune a se mijloci pe lângă ministeriul instrucţiunii publice, aducerea ambelor pietre şi depunerea lor în museul din Bucuresci.

Propunerea se primesce.

Dl *Sion* radica cestiunea bibliotecei calugarului Balaşescu, repausatu de curënd şi care a fost daruita Academiei, dupa cum resulta din 2 declaraţiuni ale sale, unde se constata totu-d'odata că aceea biblioteca se afla de ocamdata împarţita în mai multe localităţi, şi anume 11 lădi în Dobrogea, ier restul la Caldaruşani şi la metochul bucuresscenu al acestei monastiri.

Dupa o discuţiune, la care iau parte dnii Ghica, Haşdeu, Sion, Urechia şi dl membru corespundinte N. Densusiann, se decide :

1) Dl preşedinte să ia informaţiuni despre mesurile ce se vor fi luate de către ministerul cultelor în privintî'a averei repausatului Balaşescu.

2) Să se cêra, pe cale legala, punerea Academiei în posesiunea bibliotecei în cestiune.

3) Dl *Sion*, dupa propri'a sa propunere, să binevoiesca a esamină *ad referendum* starea actuala a acelei bibliotece la Caldaruşani, la metochul Caldaruşanilor şi chiar în Dobrogea.

Terminându-se acestu incidentu, dl *V. A. Urechia* depune unu esemplaru din frumosul „Album Macedo-Românu“, eşitu la lumina subt direcţiunea dsale.

Primindu-se cu multîmire, se transmite la biblioteca.

Dl *Urechia* atrage atenţiunea Academiei asupra monumentului ce urmêza a se radica acum în Francia, prin subscripţiune, ilustrului repausatu Quinet, şi arătându marile servicii pe cari le adusese el în repetite rânduri cauzei naţionale române, insistă ca Academî'a să ia şi ea parte la acea subscripţiune.

Dupa propunerea dlui Ion Ghica, se primesce a se oferi cu acestu scopu din partea Academiei sum'a de 1000 lei, pentru care se va cere apoi unu bilu de îndemnitare în sesiunea generala.

Ne mai fiindu nimicu la ordinea zilei; şedinţia se radica la 3 ore p. m.

Preşedinte, *Ion Ghica.*

p. secretaru generalu, *Hasdeu.*

C e e n o u ?

Moştenitorul de tronul Rudolf n'a avutu norocul la vênatôrea din Maramureşu. A mersu acolo pentru ca să impuşce ursi, înse, de şi a petrecutu o septemâna totu în vênatôre, n'a pututu să impuşce nici unul. Pe cât timpu Altei'a Sa a petrecutu prin romanticele ţinuturi ale Maramureşului, a fost întimpinatu pretotindene cu ovaţiuni. Luni apoi a ple'atu cu suit'a sa la Gödöllő, unde a ajunsu marti deminétî'a. Înca înainte de a plecâ, nişte plugari, mai norocosi în asta privintî'a, impuşcarea în apropiarea Sighetului doi ursi. Înainte de a plecâ din Maramureşu, moştenitorul de tronul a petrecutu o ôra şi jumetate cu o paruchia de tineri români şi cu alt'a de rusi, pe cari unu desemnatoru i-a şi desemnatu. Numele feciorului românul e Iuon Codra, a pré frumoşei românce Anitî'a Ofrim. Altei'a Sa li-a datu câte 10 fl., ier feciorilor şi ţigări.

Sciri personale. *Fratele reginei*, principele dr. de medicina Carol Teodor din Bavaria, a sositu dumineca la Gödöllő. — *Pr. Ssa Mihaiu Pavelu*, episcopul diecesei oradane, luni a plecatu la moşî'a sa Slatina, unde va petrece vr'o două-trei septemâni. — *E. Cavalier*, membru al întreprindetorilor englezi, cari vreu să construiasca în comitatul Biharia mai multe căi ferate vicinale, dîlele trecute a fost la Beiuşu, ca să sondeze opiniunea publica pentru cladirea unei căli ferate din Orade până'acolo.

Hymen. Dl *Veniamin Almasianu* şi domnişor'a Ana Fratesi se cununara la 14 l. c. în Sân-Petru lângă Braşov. — *Dl Ioan Moise*, notaru comunulu în Marcoveti, şi-a îndređintiatu de soćia pe dşor'a Maria Ogrin, fiic'a parocului localu. — *Dl Cristof Hanzulovicu*, comerciantu, s'a cununatu cu dşor'a Elena Stanu, fiic'a dlui pretoru Simeon Stanu din Arduşatu, comitatul Satu-mare. — *Dl Alesiu Popovicu* teologu absolutu şi invetiatoru în Otlaca, comitatul Arad, s'a logoditu cu domnişor'a Danitî'a Isfanescu, fiic'a preotului din Secusigiu.

Esposiţiunea naţionala, arangîata la Bucuresci de Societatea „Concordi'a Româna“, s'a deschisu sâmbeta la miédîadi. Deschiderea s'a facutu cu solenitate de către Domnitorul, carele — precum celimu în „Românul“ — a sositu la 11 ôre şi fu primitu, în sunetele imnului naţionalu, de către comisiunea esposiţiunii, în fruntea căreia eră dl C. Porumbaru, zelosul şi merituosul preşedinte al „Concordiei Române“, care întimpină pe Domnitorul cu o alocuţiune bine simţita. Respunsul Domnitorului fu primitu de asistenti cu aclamaţiuni entusiaste. Dupa aceea dl Porumbaru presintă Domnitorului pe membrii comisunii, şi apoi începû o revista generala a tuturor obiectelor espuse. La desparţire Domnitorul isi exprimă multîmirea şi promise a reveni cu Dômn'a.

Catastrofa din Zagrabia. Septemân'a trecuta în istori'a oraşului Zagrabia formêza o epoca fatala. Marti deminétî'a s'a simţitu acolo unu grozavu cutremuru de pamântu, care a ruinatu o multîme de case şi a crepatu altele şi mai multe. Cutremurul s'a repetitu şi în dîlele urmâtore, şi spaim'a ajunse la unu gradu atât de mare, încât o mare parte din locuitori începû a fugi din oraşu. Vineri, în fine, cutremurul încetă, şi de atunce iritaţiunea se mai linise. Tabloul ce înfaşiseza acuma Zagrabî'a, e îngrozitoru. Aşă dicëndu totu oraşul este o ruina. Edificiile mai mari, institutele şi aşedamintele publice, bisericile, tôte sânt parte ruinate, parte astfel sdruncinate, încât totu momentul se pôte aşteptâ cutropirea lor. Pagubele se urca la multe milioane. Maj. Sa numai decât tramise unu ajutoru de 10,000 fl. Oraşul Dobriîn a votatu 500 fl. În Budapesta şi alte oraşe s'au formatu comitete de ajutorare.

Cravala în Clușu. Sâmbata la miédiadi, doi locotenenti, Ristov și Dienstel, se presintara în redacțiunea diuarului „Ellenzék” din Clușu, și gasindu acolo pe redactorul Nicolae Bartha, i declarara, că venira a-si lua satisfacțiune pentru o notiția insultătoare pentru ei, ce s'a publicatu în acelu diuaru. Redactorul refusă ori ce satisfacțiune, la ce Dienstel il lovi peste față cu sbieful de calaritu. Bartha apucă o maciuca, să se aperse, dar atunci ambii oficeri isi scosera sabiile și taiara grozavu pe redactorul. încât acela adi se afla în pericolu de viația. Casul acesta provocă mare iritațiune prin orașu, îndata se adună unu tumultu mare, și cei doi oficeri, numai aperiți de două companie de soldati putura a se retrage până la casarma. Cu acesta ocașiune s'a întemplat și unu conflictu între soldati și populațiune, și câțiva tineri fure raniti. În diu'a următoare, dumineca, ministrul președinte Tisza depeșă, că a transmisu o comisiune mestecata, care să țina investigațiune. Dar acesta nu multămi spiritele iritate; pe strade undulă mulțimea, cautându unde-va vr'unu oficeru să-si resbune, dar nu se vedea nici unul; consiliul municipalu, studentii și diuaristii ținura adunări. Deputatul Ugron, poftitu de poporu, ținu o cuvântare aspra în contra guvernului.

Unu impartitoru de epistole din serviciul poștalu al Brailei, numitu Spiru Costache, serie „Libertatea”, de mai multu timpu a gasitu unu mijlocu foarte ingeniosu pentru a-si creă unu salariu. Ori de câte ori i se incredintă epistole recomandate său nu, cari erau în plicuri de hârtia și pipaindule, credea că ar fi hârtia monete într'ensele — ceea ce se întempla adesea, gasindu-se de unii domni mijlocul de a economisă o mica plata în daun'a venitului poștalu, pune la o parte toate aceste epistole și acasa la densus procedă la operațiunea deschiderii prin deslipirea triunghiului inferioru al plicului. Dăca gasiă bani în epistola, lipiă plicul la locu și înapoiă epistol'a celui ce o trimetea, cu observațiune, că destinatorul nu se gasesce în orașu; dăca înse nu gasiă bani, lipiă plicul și o ducea dupa adresa. În fine, grația unei ingrigiri esecțiionale a serviciului poștalu din Constantinopole, unde se înapoiase o asemenea epistola, cu not'a că nu s'a gasitu destinatorul, dar în care presentatorul n'a mai gasitu sum'a de bani ce depusese, comunicându-se serviciului poștalu din Braila, inspectorul poștalu dl Iliescu, procedându cu multa ingrigire a descoperitu pe autorul acestui repetatu delictu, a comunicatu parchetului, care dupa ce s'a ascuratu de person'a faptuitorului, urmăza instrucțiunea.

Necrologu. *Silvia Papu*, fiic'a dlui Teodor Papu, notaru în Covasintu, comitatul Arad, a repausatu la 9 l. c. în etate de 18 ani, dupa ce termină cursul preparandialu din Arad.

Sciri din Români'a. *Unu salonu artisticu* se va înființia de curënd la Bucuresci, unde, precum spune „L'Independance Roumaine”, pictorii, sculptorii etc. vor puté în fia-care anu, la epoci determinate, să-si espuna operile lor. — *Di G. Dima*, profesorul de musica din Brașov, petrece la Bucuresci, unde voiesce să deie unu concertu, la care mai multi artisti vor da binevoitorul lor concursu. — *O incercare de opera* s'a facutu în septemân'a trecuta la Bucuresci; doi cântareti români, dnii Gabrielescu și Popovicu, au esecutatu actul primu din oper'a „Faust”; incercarea a reeșitu, tectul s'a cântatu italianesce. — *Guvernul* a cumperatu, dupa cum spune „Resboiul”, dela fabric'a lui Krupp, tunuri și alte asemenea materialuri de resboiu în greutate de 400 mii chilograme. — *Ioan Gestianu*, artistu dramaticu, cunoscutu și dincôce de Carpati din trup'a venita

cu dl Pascaly, a încetatu din viația, luptându-se cu mare miseria. — *Marti si mercuri*, dupa cum spune „Steu'a României”, a ninsu în lasi și împrejurimile sale. — *3000 de israeliti* vreu să emigreze, dupa asigurarea „Pressei” din Viena, din Români'a în America.

Cronic'a lumii.

O Româna la conservatoru din Paris. Sântemu informati, serie „Press'a”, că dn'a Lucreția Cucuic a obținutu cel mai stralucitu succesu la esamenul ce a depusu pentru admitere în conservatoru de musica din Paris. Astfel între 120 concurente ce au fost pentru 6 locuri vacante, dsa este cea d'ântăiu admisa, cu cele mai frumoșe elogiuri din partea întregului juriu esaminatoru, avëndu ocașiunea a ascultă și apreția talentele musicale ale acestei artiste române.

Plôia de sânge. Unu profesorul dela universitatea din Geneva, cunoscutul dl I. Brun, a facutu în anul acesta o explorațiune științifică în Maroc. Între alte fapte interesante raportate de acestu invetiatu figuréza și o plôia de sânge. Pe când se află la Ouessiu, unu orașu sântu al Islamului, la pôlele Atlasului, pe care nu-l visitase înca nici unu europénu, într'una din zile marele șerif i povesti că s'a vedutu o plôia de sânge la Dgebel-Sefira, unu munte sântu, unde merge de se rôga de două ori pe ôra câțiva șerif. Pe o caldura de 44 centigrade, dl Brun se duse să viziteze acel munte cu plôia de sânge. La 2500 metri innălțime el constată o mulțime de pete roșii, solsoșe și lucitóre, lipite de stânci. Aceste picaturi se aflau peste totu locul, pe petre, pe arbori, pe iërba și aveau o asemenare nespusa cu picaturile de sânge. Dl Brun deslipi cu cuțitul câteva din aceste picaturi; întorcându-se acasa și supuiindu-le unei observațiuni microscopice, constată, că petele erau compuse din „Protococcus fluvialis”, tineră înca și amestecatu cu nisipu și substantie organice. „Protococcus fluvialis”, este o alga unicelulara pe care invetiatul elvețianu o constatase în namolul și nisipurile din unile localități sahariane. Dupa densusul așa numit'a plôia de sânge, a fost causata de unu vântu dela sud care a spulberatu pe lângă nisipurile pustiei Sahara și sporii de protococcus. Nisipul mai graunțiosu a cașutu pe pamântu, iër pulberea în care se află și sporii a remasu în atmosfera. Pulberea fiindu umeda, sporii s'au desvoltatu în atmosfera; vântul a adusu acesti nori de pulbere spre Dgebal-Secra care mai la urma a cașutu în localitate facëndu acele pete cari sêmene atât multu cu petele de sânge. Locuitorii din partea locului au raportatu dlui Brun, că în cei din urma șeece ani mai cașuse înca de două ori o plôia de felul acesta. Astfel esplică dl Brun aceea ce locuitorii dela Ouessiu numescu „sângele celor d'ântăiu, morti odiniôra în localitate.”

Sciri straine. *Mare scandalu* s'a petrecutu la 11 nov. în camer'a deputatilor Franciei, care s'a culminatu prin scôterea cu sil'a a deputatului bonapartistu Baudry d'Asson, și prin închiderea aceluia. — *La Reni* autoritățile rusesci facu pedica și șicane caletorilor cari au pasapôrte românesci, facëndu-i să perda vaporul din caus'a întârziării visării pasapôrțelor. — *Di colonelu Voinescu*, care a fost insarcinatu a notifică independenția României guvernelor Brasiliei și republicei Statelor Unite ale Americiei, la 14 oct. și-a îndeplinitu misiunea la curtea din Brasili'a, și de acolo a plecatu la Washington.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru :

IOSIF VULCANU.

